

Imię Jezus

1. O nadaniu dziecku imienia rodzice rozmawiają na długo przed jego pojawieniem się na świecie. Często do tych dyskusji włączają się inni członkowie rodziny, przyjaciele czy znajomi. Dlaczego tak prosta zdawałoby się czynność, jaką jest nadanie dziecku imienia, budzi tyle emocji? Dlaczego rodzice przywiązują do tego faktu tak wielkie znaczenie?

2. Odpowiedzi na te pytania można odnaleźć w dość powszechnie występującym przekonaniu człowieka o istnieniu pewnych treści, zawierających się w noszonym imieniu, o randze samego imienia. Rodzice nadają dziecku imię, aby wyposażyć je w pewne cechy, niejako „zaprogramować” jego przyszłość lub odwrócić nieprzychylny bieg wydarzeń. **Imię jest więc niejako ukierunkowaniem życia człowieka, życzeniem czy błogosławieństwem.** Ważne jest również to, iż zwracanie się po imieniu wyraża bliską relację międzyosobową. Dlatego jesteśmy po imieniu tylko z ludźmi, którzy są nam w jakiś sposób bliscy.

Rozważmy zatem, jakie znaczenie ma dla nas szczególne Imię, o którym Pismo Święte mówi, że „nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4,12). Chodzi oczywiście o imię naszego Zbawiciela – imię Jezus.

3. Imię Jezus zostało nadane naszemu Zbawicielowi bezpośrednio przez Boga. Nie nadano go z ludzkiej inicjatywy, ale zostało objawione Maryi przy zwiastowaniu. Katechizm Kościoła Katolickiego naucza, że w chwili zwiastowania anioł Gabriel nadaje mającemu się narodzić Dziecięciu jako własne imię Jezus, które wyraża zarówno Jego tożsamość, jak i posłanie. „Jezus” w języku hebrajskim oznacza: „Bóg zbawia”, „Jahwe jest zbawieniem”. **Ponieważ jedynie Bóg „może odpuszczać grzechy”** (Mk 2,7), **to On w Jezusie, swoim odwiecznym Synu, który stał się człowiekiem, „zbawił lud od jego grzechów”** (Mt 1,21). W ten sposób w Jezusie Bóg wypełnia całą historię zbawienia dla dobra ludzi (por. KKK 430). Jezus z Nazaretu nie tylko nosi imię, które mówi o zbawieniu, ale także jest Tym, którego to imię oznacza: jest Zbawicielem. Świadczą o tym pewne zwroty użyte przez ewangelistów: Łukasza – „narodził się wam Zbawiciel” (Łk 2,11) i Mateusza - „On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” (Mt 1,21). Zwroty te odzwierciedlają prawdę objawioną, którą głosi cały Nowy Testament, a najlepiej wyraża święty Paweł Apostoł, gdy pisze: „Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano (...) i aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca” (Flp 2, 9-11). Mimo, że imię Jezus nosiło wielu synów narodu żydowskiego przed Chrystusem - zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie, to tylko w Jezusie Chrystusie imię to osiąga pełnię swego znaczenia. On bowiem jest właśnie Tym, w którym i przez którego Bóg dokonał zbawienia człowieka. W Starym Testamencie arcykapłan raz w roku wzywał imienia Boga Zbawiciela dla wynagrodzenia za grzechy Izraela (por. KKK 433). W Nowym Testamencie to właśnie imię Jezus jest właściwym imieniem Boga Zbawiciela. Nawet złe duchy boją się Jego imienia, uczniowie w Jego imię dokonują cudów, ponieważ Ojciec udzieli im wszystkiego, o co Go poproszą w imię Jezusa (por. KKK 434).

Imię Jezus znajduje się w centrum modlitwy chrześcijańskiej, wszystkie bowiem modlitwy liturgiczne kończą się formułą: „Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa”. Podobnie punktem kulminacyjnym modlitwy „Zdrowaś Maryjo” są słowa: „błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus” (por. KKK 435). Imię „Jezus” towarzyszy zatem chrześcijanom przez całe życie. Wielu z nich odchodzi z tego świata, wymawiając imię Jezus.

Czy zawsze wymawiamy imię Jezus z należnym szacunkiem? Czy nie wzywamy imienia Jezus nadaremno?

4. Zapamiętajmy: Imię „Jezus” znaczy „Bóg zbawia”. Jest to imię Boże, jedyne, które przynosi zbawienie; mogą go wzywać wszyscy, ponieważ Syn Boży zjednoczył się ze wszystkimi ludźmi przez Wcielenie (por. KKK 432).

Ks. Tomasz Wójtowicz